

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR TURKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUSITARIMAS DĖL TARPTAUTINIŲ VEŽIOJIMŲ KELIAIS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Turkijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos „Susitariančiosiomis Šalimis“, norėdamos pagerinti keleivių ir krovinių vežiojimus keliais tarp abiejų šalių, o taip pat ir tranzitu per jų teritorijas, susitarė:

1 straipsnis

Šio Susitarimo sąlygos bus taikomos tarptautiniams keleivių ir krovinių vežiojimams keliais iš ar į vienos iš Susitariančiųjų Šalių teritoriją, o taip pat tranzitu per vienos iš Susitariančiųjų Šalių teritoriją, transporto priemonėmis, įregistruotomis vienoje iš Susitariančiųjų Šalių.

2 straipsnis

Šiame Susitarime:

Terminas „vežėjas“ reiškia bet kurį fizinį ar juridinį asmenį, kuris turi teisę vežti keleivius ar krovinius sutinkamai su Susitariančiosios Šalies įstatymais, nutarimais ir taisyklėmis.

Terminas „transporto priemonė“ reiškia:

a) bet kurią jėga varomą kelių transporto priemonę, sukonstruotą vežti daugiau nei aštuonis keleivius, neskaitant vairuotojo, arba krovinių transportavimui, arba šių transporto priemonių vilkimui;

b) kombinaciją, sudarytą iš transporto priemonės, kaip apibrėžta a) punkte, ir priekabos arba puspriekabės, prijungtos prie jos, sukonstruotos keleivių arba krovinių gabenimui.

Terminas „leidimas“ reiškia leidimus, išduodamus kelių transporto priemonėms, įregistruotoms vienoje iš Susitariančiųjų Šalių, kitos Susitariančiosios Šalies, kurie leidžia transporto priemonėms įvažiuoti ir išvažiuoti arba važiuoti per pastarosios teritoriją, o taip pat ir kitus leidimus, numatytus šiame Susitarime.

Terminas „kvota“, reiškia leidimų skaičių, išduodamų kasmet kiekvienos Susitariančiosios Šalies kompetentingų įstaigų.

Terminas „reguliarūs autobusų reisai“ reiškia keleivių vežimą tarp dviejų Susitariančiųjų Šalių teritorijų pagal patvirtintą maršrutą, tvarkaraščius ir tarifus.

Terminas „reguliarūs tranzitiniai autobusų reisai“ reiškia reguliarius autobusų reisu, prasidedančius vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kertant kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, be keleivių išlaipinimo ar įsodinimo, ir baigiant jį trečiosios valstybės teritorijoje.

Terminas „švytuoklinis maršrutas“ reiškia organizuotą tarptautinį keleivių vežiojimą, prieš tai sugrupuotą sutinkamai su jų buvimo trukme, iš vieno ir to paties išvykimo taško į vieną ir tą patį paskirties tašką ir jų grįžimą į išvykimo tašką numatyto maršruto pabaigoje (keleiviai, keliaujantys grupėje, turi grįžti su ta pačia grupe, pirma atgalinė kelionė iš paskirties vietos ir paskutinė kelionė į paskirties vietą vykdoma be keleivių).

Terminas „uždarytų durų maršrutas“ (turistiniai reisai) reiškia vienos ir tos pačios grupės tarptautinį vežiojimą viena ir ta pačia transporto priemone reisu, prasidedančiu vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje ir baigiant jį tos pačios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, be keleivių įlaipinimo ir išlaipinimo.

Terminas „tranzitinis maršrutas“ reiškia keleivių ir krovinių vežiojimą per vienos Susitariančiosios Šalies teritoriją, tarp išvykimo ir paskirties taškų, esančių už tos Susitariančiosios Šalies teritorijos ribų.

3 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Šalis, sutinkamai su šio Susitarimo sąlygomis, pripažins tranzito teisę, atsižvelgdama į kitos Susitariančiosios Šalies keleivius, jų asmeninį turtą, komercines prekes ir transporto priemones dėl maršrutų, kurie bus nustatyti kiekvienos Susitariančiosios Šalies kompetentingų įstaigų.

4 straipsnis

Prisilaikydama nacionalinių įstatymų, kiekviena Susitariančioji Šalis suteiks teisę kitos Susitariančiosios Šalies vežėjams įkurti (steigti) tarnybas ir (arba) paskirti atstovus bei (arba) agentūras savo teritorijos vietose, dėl kurių Susitariančiosios Šalys abipusiai susitars. Vežėjas neatliks kelionių biuro funkcijų kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

5 straipsnis

Abi Susitariančiosios Šalys neims jokių importo ar eksporto mokesčių arba rinkliavų (įskaitant muito mokestį) nuo kitos Susitariančiosios Šalies transporto priemonių, kurios važiuoja per jos teritoriją, išskyrus:

- a) rinkliavas už naudojimąsi kelių tinklo infrastruktūra (kelių ir tiltų mokestis);
- b) rinkliavas padengti išlaidoms, susijusioms su kelių ir transporto remontu, apsauga ir administravimu;
- c) mokesčius, reikalingus skirtumui tarp kuro nacionalinės ir tarptautinės kainos kurui, perkamam kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, padengti, nediskriminuojant nė vienos pusės;
- d) mokesčius, jeigu transporto priemonės svoris, gabaritai ar ašies apkrova viršija leistinas normas, nustatytas Susitariančiųjų Šalių nacionaliniuose įstatymuose.

Leidžiamas važiavimas tranzitu per Susitariančiųjų Šalių teritorijas gali būti atleistas abipusiu susitarimu nuo mokesčių, numatytų šio straipsnio b) punkte.

Abi Susitariančiosios Šalys nemokės mokesčių, minėtų b) punkte, už netransitines transporto priemones.

6 straipsnis

Tuo atveju, kai vienos Susitariančiosios Šalies vežėjas ar transporto priemonės ekipažas nesilaiko kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje galiojančių įstatymų, šio Susitarimo nuostatų ar sąlygų, nurodytų leidime, šalies, kurioje yra įregistruota transporto priemonė, kompetentinga įstaiga, reikalaujant kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingai įstaigai, gali imtis tokių priemonių:

- a) įspėti vežėją, įvykdžiusį pažeidimą;
- b) anuliuoti arba atimti leidimus, duodančius teisę vežėjui vykdyti vežiojimus Susitariančiosios Šalies, kur buvo padaryti pažeidimai, teritorijoje.

Kompetentinga įstaiga, kuri imasi tokios priemonės, turi pranešti apie tai kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingai įstaigai.

Šio straipsnio nuostatos neatleidžia nuo teisinių sankcijų, kurių gali imtis šalies, kurioje įvyko pažeidimas, teismai ar administracinės įstaigos.

7 straipsnis

Jungtinė Komisija bus sudaryta iš abiejų Susitariančiųjų Šalių atstovų ir:

- a) kontroliuos, ar teisingai įgyvendinamas šis Susitarimas;
 - b) nustatys pasikeitimo leidimais formą, laiką ir būdus;
 - c) teiks pasiūlymus problemų sprendimui, kurių neišsprendė kompetentingos įstaigos, minėtos 24 šio Susitarimo straipsnyje;
 - d) svarstys kitus klausimus šio Susitarimo ribose bei teiks rekomendacijas dėl jų sprendimo;
 - e) spręs ginčus, kylančius iš Susitarimo vykdymo. Prireikus Jungtinė Komisija, paprašius vienai iš Susitariančiųjų Šalių, pakaitomis susitiks Turkijos Respublikoje ir Lietuvos Respublikoje.
- Dienotvarkę, kuri bus svarstoma Jungtinės Komisijos posėdyje, paruoš Susitariančiosios Šalys diplomatiniais kanalais.
- Jungtinė Komisija gali rekomenduoti pataisyti šio Susitarimo bet kurį straipsnį ir pateikti kompetentingoms įstaigoms tvirtinti.

8 straipsnis

Transporto priemonės, įregistruotos vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, nevežios keleivių ar krovinių tarp dviejų punktų kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

Susitariančiosios Šalies vežėjas neveš keleivių ir krovinių iš kitos Susitariančiosios Šalies teritorijos į trečiąsias šalis, nebent bus gautas kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingos įstaigos specialus leidimas.

9 straipsnis

Tuščia transporto priemonė, įregistruota vienoje Susitariančiojoje Šalyje, neįvažiuos į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją rinkti keleivių ir krovinių, skirtų kitos Susitariančiosios Šalies teritorijai ar skirtų trečiajai šaliai, nebent gaus šiam tikslui kompetentingos įstaigos specialų leidimą.

Keleivių vežiojimas

10 straipsnis

Vienos Susitariančiosios Šalies vežėjas vykdys reguliary reisą į arba reguliary tranzitinį reisą per kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, iš anksto gavęs leidimą metams iš Susitariančiosios Šalies kompetentingos įstaigos.

11 straipsnis

1. Uždarų durų kelionės (turizmas tranzitu) reisas, kuris turi būti vykdomas transporto priemone, įregistruota vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, į arba iš kitos Susitariančiosios Šalies teritorijos atliekamas be leidimo.

2. Švytuokliniam keleivių vežimo maršrutui reikia atskiro leidimo, išduoto kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingos įstaigos.

Paraiška gauti leidimą švytuokliniam vežimo reisui pateikiama prieš 60 dienų iki šio vežiojimo pradžios kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingai įstaigai.

Krovinių vežiojimas

12 straipsnis

Krovinių vežiojimas tarp Susitariančiųjų Šalių ir tranzitu per Susitariančiųjų Šalių teritorijas bus atliekamas su minėtu leidimu, pagrįstu kvota, išskyrus vežiojimus:

- a) mirusiųjų palaikų (ypač transporto priemonėmis, sukonstruotomis tam tikslui);

- b) dekoracijų teatro renginiams;
- c) krovinių, skirtų įrengimų ir gyvūnų, reikalingų muzikiniams, folkloriniams, sporto renginiams, kinui, cirkui, TV ir radijo programų filmavimui;
- d) meno kūrinių;
- e) gyvulių, neskirtų skerdimui;
- f) sugadintų arba neveikiančių transporto priemonių;
- g) pašto siuntų;
- h) vienkartiniam krovinių, į arba iš aerouosto, dėl skridimo maršrutų pasikeitimo;
- i) pagalbos priemonių stichinių nelaimių atveju;
- j) eksponatų mugėms ir parodoms;
- k) vežimui, atliekamam komercinėmis transporto priemonėmis, kurių maksimalus svoris 6 tonos arba maksimalus kraulumas 3,5 tonos;
- l) namų ūkio krovinių persikraustant;
- m) kitiems atvejams, abipusiai sutikus Jungtinei Komisijai.

13 straipsnis

Leidimai galios vienerius metus, o ateinantiems metams leidimais bus keičiamasi kiekvienų metų lapkričio mėnesį. Papildomais leidimais bus keičiamasi, kai tik atsiras Susitariančiųjų Šalių poreikis, abipusio Susitarimo pagrindu.

Leidimas galios vienai kelionei ten ir atgal į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją ir arba per kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją. Jis galios vienai transporto priemonei ir tik vežėjui, kuriam buvo išduotas.

14 straipsnis

Transporto priemonė, įregistruota vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, gali pasiimti atgalinį krovinį į savo teritoriją tik po krovinio pristatymo į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją.

15 straipsnis

Ginklų, amunicijos, karinių įrengimų ir sprogmenų vežiojimas tarp dviejų Susitariančiųjų Šalių arba tranzitu per kiekvienos kitos šalies teritoriją yra galimas šiam tikslui gavus specialų leidimą.

Krovinių vežiojimas, uždraustų nacionaliniais įstatymais ir nuostatomis, yra atliekamas Susitariančiųjų Šalių teritorijose, sutinkamai su jų įstatymais ir nuostatomis, su specialiais leidimais, išduotais kompetentingų įstaigų.

Kroviniai, uždrausti vežti tarptautiniais susitarimais, draudžiami vežti ir į Susitariančiųjų Šalių teritorijas.

16 straipsnis

Susitariančiosios Šalys imsis visų priemonių, kurias jos laiko reikalingomis, tam, kad kiek įmanoma gerintų, supaprastintų ir tobulintų muitinių ir kitus formalumus, susijusius su keleivių ir krovinių vežiojimu.

17 straipsnis

Tarptautinis krovinių vežiojimas automobiliais, sutinkamai su šiuo Susitarimu, bus vykdomas su Konvencijos „Dėl tarptautinio krovinių vežiojimo“ reikalavimais, naudojant TIR kornetus ir/arba nacionalinius įstatymus ir nuostatas.

18 straipsnis

Kuras, esantis standartiniuose transporto priemonės bakuose, bus atleidžiamas nuo maitinimo ir visų kitų mokesčių bei rinkliavų. Standartinis bakas yra toks, kurį gamina transporto priemonių gamintojas.

19 straipsnis

Atsarginės detalės, laikinai įvežtos transporto priemonės remontui, bus atleidžiamos nuo maitinimo rinkliavų ir mokesčių. Nepanaudota ar pakeista detalė bus reeksportuota arba sunaikinta stebint maitinimo pareigūnams.

20 straipsnis

a) Trečiosios pusės atsakomybės draudimas, atitinkantis įstatymus ir nuostatas, galiojančias kiekvienoje iš Susitariančiųjų Šalių, bus pritaikytas transporto priemonei, naudojamai tarptautiniuose keleivių, bagažo ir/arba krovinių vežiojimuose tarp Susitariančiųjų Šalių ir/arba tranzitu per jų teritorijas;

b) kitokia draudimo rūšis, atitinkanti įstatymus ir nuostatas, galiojančias Susitariančiojoje Šalyje, kurioje įregistruota transporto priemonė, bus taikoma keleiviams, bagažui ir/arba kroviniams už žalą, padarytą vežiojimo metu.

21 straipsnis

Mokėjimai tarp Susitariančiųjų Šalių, susiję su vežiojimo ir tranzito operacijomis, bus atliekami konvertuojama valiuta, kurią priims Susitariančiųjų Šalių įgalioti bankai, sutinkamai su valiutinių operacijų įstatymais, nuostatomis ir taisyklėmis, galiojančiomis Susitariančiosiose Šalyse.

22 straipsnis

Transporto priemonei sugedus ar ištikus avarijai ir pažeidus įstatymus ar nuostatas, Susitariančiosios Šalies kompetentingos įstaigos, kurios teritorijoje buvo toks atsitikimas, atsiųs kitai Susitariančiajai Šaliai pranešimus ir apklausos rezultatus.

23 straipsnis

Vežėjai ir transporto priemonių ekipažai (įgulos), įregistruoti vienoje Susitariančiojoje Šalyje, laikysis įstatymų ir nutarimų, reguliuojančių kelių eismą kitoje Susitariančiojoje Šalyje.

Bet kuriems kitiems atvejams, susijusiems su transportavimu, bet nesusijusiems šiame Susitarime, bus taikomi Susitariančiųjų Šalių įstatymai, nutarimai ir taisyklės.

24 straipsnis

Jei svoris, gabaritai ar transporto priemonės ašies apkrova viršija leidžiamas maksimalias ribas, galiojančias vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra transporto priemonė, nacionaliniai įstatymai ir nuostatos.

25 straipsnis

Kompetentingos įstaigos, atsakingos už šio Susitarimo įgyvendinimą yra:

a) Lietuvos Respublikoje:
Susisiekimo ministerija
Kelių transporto departamentas
2679 Vilnius

b) Turkijos Respublikoje:
Transporto ministerija
Pagrindinė kelių transporto direkcija
(Ulastirma Bakanligi Kara Ulastirmasi Genel Mudurlugu)
Ankara

26 straipsnis

Šis Susitarimas bus laikinai taikomas nuo pasirašymo dienos ir įsigalios nuo pasikeitimo notomis, liudijančiomis, kad įvykdytos Susitariančiųjų Šalių konstitucinės procedūros, datos, ir galios vienerius metus.

Šio Susitarimo galiojimas bus pratęsiamas vienerių metų periodui, nebent bet kuri Susitariančioji Šalis mažiausiai per tris mėnesius iki šio Susitarimo galiojimo pabaigos pareikš raštišką pageidavimą kitai Susitariančiajai Šaliai nutraukti šio Susitarimo galiojimą.

Susitarimas sudarytas Ankaroje 1994 m. vasario 10 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, turkų ir anglų kalbomis, visi tekstai laikomi vienodai autentiškais. Esant interpretacijos skirtumams, remtis angliškuoju variantu.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

TURKIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU
